

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 4CoP/47/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8520201764
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 10. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ingrid Kalináková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:8520201764.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ingrid Kalinárovej a členov senátu JUDr. Elišky Wagshalovej a Mgr. Miloša Koleka v rodinnoprávnej veci navrhovateľky: I. E., J.. X.X.XXXX, Y. G. XXX XX J. L. Č.. XXX, zastúpenej: JUDr. Vladimír Dlugolinský, advokát, so sídlom Levočská 1, 06401 Stará Ľubovňa, proti osobe, ktorá je podľa návrhu povinná platiť výživné: S. E., J.. XX.X.XXXX, Y. G. XXX XX J. L. Č.. XXX, zastúpenému: Advokátska kancelária J&J Partners, s.r.o., so sídlom Palackého 2, Košice, IČO: 50 369 42, v konaní o určenie manželského výživného, o odvolaní povinného z platenia výživného proti rozsudku Okresného súdu Stará Ľubovňa č.k. 2Pc/25/2020-229 zo dňa 20.1.2022 takto

rozhodol:

- I. Potvrdzuje rozsudok s výnimkou výroku III.
- II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

I. Obsah napadnutého rozhodnutia

1. Okresný súd Stará Ľubovňa ako súd prvej inštancie (ďalej aj ako súd) napadnutým rozsudkom rozhodol tak, že cit.:

„I. Manžel navrhovateľky S. E., J.. XX.X.XXXX je p o v i n n ý prispievať na výživu navrhovateľke I. E., J.. X.X.XXXX sumou 100 eur mesačne, a to vždy do 15. dňa toho-ktorého mesiaca vopred, počnúc dňom 28.10.2020.

II. Dĺžné výživne za obdobie od 28.10.2020 do 31.12.2021 v celkovej sume 1410 eur sa manželovi navrhovateľky S. E. p o v o ľ u j e splácať v pravidelných mesačných splátkach po 100 eur spolu s bežným výživným, pod hrozbou straty výhody splátok pri nezaplatení čo i len jednej splátky

III. V prevyšujúcej časti súd návrh z a m i e t a.

IV. Žiaden z účastníkov n e m á n á r o k na náhradu trov konania.“

2. Svoje rozhodnutie právne odôvodnil ust. § 72 ods. 1, 2, § 75 ods. 1, 2, § 77 ods. 1, § 18, § 19 ods. 1, 2 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine (ďalej len Zákon o rodine), § 217 ods. 1 veta prvá zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP).

3. Súd konštatoval, že navrhovateľka od času, čo účastníci nevedú spoločnú domácnosť, sama zabezpečuje osobnú starostlivosť mal. synovi M., aktuálne na základe neodkladného opatrenia

vydaného tunajším súdom sp.zn. 2P/148/2020 zo dňa 7.12.2020 v spojení s uznesením Krajského súdu Prešov sp.zn. 24CoP/4/2021 zo dňa 28.1.2021. Keďže ide o dieťa nízkeho veku vyžadujúce si celodennú osobnú starostlivosť, sú obmedzené, resp. vylúčené možnosti navrhovateľky zamestnať sa. Jej príjem pozostáva len z rodičovského príspevku v aktuálnej sume 275,90 eura. Naproti tomu manželovi navrhovateľky objektívne nič nebránilo riadne realizovať podnikateľskú činnosť, na ktorú je držiteľom živnostenského oprávnenia a ktorú do času, kým viedli spoločnú domácnosť, aj realizoval. Po odrátaní výdajov od príjmov, ktoré manžel navrhovateľky priznal v daňovom priznaní za rok 2020, rozdiel predstavuje 6.188,95 eura, čo mesačne činí 515,- eur, k tomu treba prirátat časť cestovných náhrad v sume 735,- eur mesačne, keďže táto suma bola použitá manželom navrhovateľky pre jeho osobné potreby, pričom nie celá suma slúžila na úhradu cestovného či ubytovania, čo manžel navrhovateľky sám uviedol na pojednávaní. Taktiež príjem manžela navrhovateľky bol neporovnateľne vyšší aj v čase, keď mu bola vyplácaná „prvá pomoc“ (suma 870,- eur mesačne). Pokiaľ ide o práceneschopnosť navrhovateľa, ktorá trvá od 13.9.2021, nemocenská dávka vyplácaná manželovi navrhovateľky je podstatne vyššia ako navrhovateľke vyplácaný rodičovský príspevok, pričom navrhovateľka zabezpečuje osobnú starostlivosť maloletému synovi účastníkov konania. Vykonaným dokazovaním mal súd preukázané, že obaja manželia žijú pri svojich rodičoch, a teda majú porovnateľné výdaje súvisiace s bývaním, taktiež obaja majú bežné náklady na živobytie (strava, ošatenie, obuv, hygiena). Manžel navrhovateľky je navyše vlastníkom nehnuteľností - garáže a osobného motorového vozidla. Účastníci konania od mája 2020 prestali viesť spoločnú domácnosť, ich spoločný syn ostal v starostlivosti navrhovateľky. Sám manžel navrhovateľky uviedol, že s chodom domácnosti navrhovateľke nepomáhal minimálne od podania návrhu navrhovateľkou o určenie manželského výživného. Z uvedeného vyplýva, že minimálne od podania návrhu celá starostlivosť o chod domácnosti a rodiny bola len na pleciach navrhovateľky. Súd dospel k záveru, že s prihliadnutím na situáciu v rodine, majetkové a zárobné pomery oboch manželov, je v schopnostiach a možnostiach manžela navrhovateľky prispievať navrhovateľke na výživu manželským výživným v rozsahu 100,- eur mesačne, takýto rozsah predstavuje spravodlivú rovnosť medzi manželmi a zodpovedá kritériu rovnakej životnej úrovne oboch manželov. V prevyšujúcej časti návrh ako nedôvodný zamietol. Počiatok povinnosti platiť manželské výživné súd v súlade s § 77 ods. 1 druhá veta Zákona o rodine stanovil na deň začatia súdneho konania, ktorý nastal doručením návrhu na súd, t.j. 28.10.2020. Súd zároveň vyčíslil dlžné výživné za obdobie od 28.10.2020 do 31.12.2021 v celkovej sume 1.410,- eur, ktoré manželovi navrhovateľky povolil splácať v pravidelných mesačných splátkach po 100,- eur spolu s bežným výživným pod hrozbou straty výhody splátok pri nezaplatení čo i len jednej splátky. Súd pri výpočte dlžného výživného vychádzal z určeného mesačného výživného v sume 100,- eur, čo za uvedené obdobie činí sumu 1.410,- eur (10/2020 - 3 dní, čo je 10,- eur, 11/2020 až 12/2021 t.j. 14 mesiacov á 100,- eur, spolu 1.410,- eur).

4. O trovách konania rozhodol podľa § 52 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilného mimosporového poriadku (ďalej len „CMP“).

II. Obsah odvolaní povinného z platenia výživného a vyjadrenia k odvolaniu

5. Voči rozsudku súdu prvej inštancie podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie povinný z platenia výživného, a to v zmysle § 365 ods.1 písm. f) a h) CSP proti výroku I. a II. Má za to, že neboli splnené hmotnoprávne podmienky pre určenie výživného. Namietal, že navrhovateľka nepreukázala odôvodnenosť návrhu, svoju pozornosť zamerala výlučne na príjmy manžela, ktoré sa však viažu do času, kedy ešte spolu zdieľali spoločnú domácnosť, pričom odmieta reflektovať aktuálny príjem a možnosti manžela. V J. ukončil prácu v auguste 2020 a obchodný podiel spoločnosti S. N..V..Q.. bol bezodplatne prevedený na jeho matku ešte dňa 23.9.2020, teda mesiac pred podaným návrhom. Ukončenie práce v zahraničí zdôvodnil, že po rokoch strávených v zahraničí chcel byť s rodinou vzhľadom k nepriaznivému stavu manželstva, a tiež chcel, aby mu bol maloletý M. zverený do striedavej osobnej starostlivosti. Uviedol, že spoločnú domácnosť toho času manželia nemajú a v minulosti ňou bola práve domácnosť v J. L. na adrese J. L. XXX, je teda otáznosť, kto a či vôbec niektorý z manželov sa staral o spoločnú domácnosť. Navrhovateľka opustila spoločnú domácnosť zo svojho vlastného rozhodnutia v čase, kedy bol manžel pracovne v zahraničí. Namietal, že súd sa nesprávne zaoberal aj otázkou osobnej starostlivosti o dieťa, nakoľko táto je predmetom vyživovacej povinnosti rodičov k deťom v zmysle Zákona o rodine. Jeho príjmy sa v značnej miere odvíjali od objektívnych okolností spojených s pandemiou a práceneschopnosťou, ktorá vznikla 11.9.2021 a trvá naďalej v príčinnej súvislosti s konaním otca navrhovateľky, resp. autonehodou, o ktorej sa vedie trestné stíhanie na Obvodnom oddelení PZ L. pod sp.zn. ČVS: Q.-XXX/LU-N.-XXXX. Jeho príjem za mesiac január 2021

až jún 2021 predstavoval príspevok v rámci projektu prvá pomoc vo výške 870,- eur, z ktorej odvádzal odvody do sociálnej a zdravotnej poisťovne v súhrnnej výške 275,20 eura, ďalej na výživu maloletého M. prispieval sumou 100,- eur mesačne a uhrádzal ďalšie záväzky. Od 13.9.2021 sú jediným jeho príjmom nemocenské dávky vo výške 397,- eur. Príjem navrhovateľky predstavuje súhrnne sumu 400,85 eura a náklady navrhovateľky deklarované ňou považuje za účelovo navýšené. Navrhol, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie zmenil, alternatívne zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

III. Hodnotenie odvolacieho súdu

6. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) ako odvolací súd po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku, ďalej len „CSP“), oprávneným subjektom - účastníkom konania, v ktorého neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 2 v spojení s § 357 písm. d), g) CSP) po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie bez viazanosti rozsahom (§ 65 CMP) a dôvodmi odvolania (§ 66 CMP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 329 ods. 1 CSP), keď deň vyhlásenia rozsudku bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli súdu a v elektronickej podobe na webovej stránke súdu v ten istý deň, ako sa vyvesil na úradnej tabuli a dospel k záveru, že odvolanie manžela navrhovateľky nie je dôvodné.

7. Odvolací súd preskúmajúc dôvodnosť podaného odvolania manžela navrhovateľky zistil, že návrhom doručeným súdu prvej inštancie sa manželka domáhala určenia manželského výživného. Predmetom prieskumu vzhľadom na odvolacie námietky manžela navrhovateľky vyjadrujúce nesúhlas so skutkovými zisteniami a právnym záverom súdu prvej inštancie o určení výživného, sa stala rozhodnou otázkou určenia manželského výživného za namietané obdobie.

8. Z vykonaného dokazovania bolo nesporne preukázané, že od uzavretia manželstva do 30.4.2020 účastníci viedli spoločnú domácnosť, spoločne bývali pri rodičoch manžela navrhovateľky. Pre konflikty medzi účastníkmi konania, ako aj medzi navrhovateľkou a rodičmi manžela navrhovateľky sa navrhovateľka spolu s maloletým dieťaťom odsťahovala zo spoločnej domácnosti k svojim rodičom v tej istej obci. Navrhovateľka je od októbra 2019 poberateľkou rodičovského príspevku v sume 275,90 eur mesačne, okrem toho poberá prídavok na dieťa v sume 25,50 eur mesačne. Iný príjem nemá. Svojim rodičom na chod domácnosti prispieva sumou 50 eur. Manžel navrhovateľky je od 5.1.2014 držiteľom živnostenského oprávnenia s predmetom podnikania 1. Diagnostika a oprava cestných motorových vozidiel, 2. Výroba jednoduchých výrobkov z kovu, 3. Opracovanie kovu jednoduchým spôsobom, 4. Prípravné práce k realizácii stavby, 5. Dokončovacie stavebné práce pri realizácii exteriérov a interiérov. V období od 22.4.2017 do 23.9.2020 bol spoločníkom a konateľom obchodnej spoločnosti S. N..V.Q... Obchodný podiel previedol bezodplatne svojej matke, I. E. (č.l. 181 spisu). Podľa čestného vyhlásenia, M. E. - otca manžela navrhovateľky, syn v tejto spoločnosti nemal žiaden príjem (č.l. 183 spisu). Podľa daňového priznania za rok 2019 (č.l. 30-47 spisu) za rok 2019 dosiahol príjem 31.474,75 eur a výdaje 26.462,30 eur. Podľa daňového priznania za rok 2020 (č.l. 172-180 spisu) za rok 2020 dosiahol celkový príjem 22.125,95 eur a výdaje 1.937,97 eur. Podľa peňažného denníka za rok 2020 vo výdajoch mal účtované cestovné náhrady v celkovej sume cca 8.820 eur, čo na mesiac predstavuje cca 735 eur. Manžel navrhovateľky v období od uzavretia manželstva do septembra 2020 pracoval v J., kde dosahoval príjem cca 2.500 eur mesačne, podľa navrhovateľky v závislosti od počtu odpracovaných hodín mohol zarobiť aj 5.000 eur mesačne. Manžel navrhovateľky mal s Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny v N. Ľ. uzatvorenú Dohodu o poskytnutí finančného príspevku v rámci projektu „Prvá pomoc“ (č.l. 184-187 spisu), na základe ktorej mu bola za 1/2021 vyplatená suma 810 eur, za 2/2021 suma 870 eur, za 3/2021 suma 870 eur, za 4/2021 suma 870 eur, za 5/2021 suma 870 eur, za 6/2021 suma 870 eur. Od 7/2021 mal príjem len z podnikateľskej činnosti, ako uviedol na pojednávaní, asi 150 eur mesačne. Od 13.9.2021 je práceneschopný, poberá nemocenskú dávku v sume 397 eur (č.l. 210 spisu). Podľa lustrácie Sociálnej poisťovne uhrádza odvody z vymeriavacieho základu v období 7/2020 do 7/2021 v sume 583,69 eur mesačne a od 7/2021 z vymeriavacieho základu 578,67 eur mesačne. Býva pri rodičoch. Svoje výdaje špecifikoval ako úhrady životnej poisťky, havarijnej poisťky, PZP, opravu vozidla (č.l. 48-63 spisu). Taktiež doložil súdu zmluvu o pôžičke, na základe ktorej si od svojej matky mesačne požičiava sumu 300 eur, z ktorej sumy bude 145 eur použité na úhradu inkasa a zvyšok mu bude vyplatené (č.l. 64 spisu). Ďalej má bežné výdaje na stravu, ošatenie, hygienu. Od

kedy je práceneschopný, mesačne na lieky minie cca 20 eur. S úhradou nákladov, ako uviedol na pojednávaní, mu pomáhajú rodičia, sumou 200 eur mesačne. Manžel navrhovateľky podľa vlastného vyjadrenia vlastní štvorročné osobné motorové vozidlo a garáž, ktoré sú v jeho výlučnom vlastníctve. Podľa tvrdenia manžela navrhovateľky, navrhovateľke od času, čo nevedú spoločnú domácnosť, prispel niekedy v auguste 2020 hygienickými vecami, šampónmi, od tejto doby ničím iným.

9. Z uvedeného vyplýva, že i bez podrobného porovnávania životnej úrovne účastníkov konania je s prihliadnutím na ich vyššie uvedené súdom prvej inštancie správne ustálené majetkové pomery a výdavky bez akýchkoľvek pochybností namieste záver, že ich životná úroveň nebola ani len približne rovnaká, pretože pri starostlivosti o domácnosť (každý z nich o svoju, keďže žili oddelene) a uspokojovaní svojich životných potrieb je už len vzhľadom na ich príjmy úplne zjavná disproporcía v ich životnej úrovni a životná úroveň povinného z platenia výživného bola v tomto období neporovnateľne vyššia. Ak totiž navrhovateľka mala k dispozícii na bývanie, stravu a iné základné životné potreby mesačne sumu pozostávajúcu z rodičovského príspevku a prídavku na dieťa, i v prípade, že by za bývanie nič neplatila, mohla z tejto sumy vyžiť len v prípade, ak znížila svoje odôvodnené potreby na úplné minimum. Vzhľadom na takúto výšku jej príjmu a výdavkov v tomto období, a na výšku príjmu jej manžela (špecifikovaného v predchádzajúcom bode) a jeho výdavkov, z ktorých je zrejmé, že sa nijak obmedzovať nemusel, nepovažuje odvolací súd za potrebné ďalej dôvodiť ohľadom životnej úrovne účastníkov, keďže zjavný hrubý nepomer v ich životnej úrovni je zrejmý. Určenie manželského výživného 100 eur mesačne za toto obdobie je nepochybne opodstatnené, keďže manžel si voči, v tom čase jeho manželke, vyživovaciu povinnosť vyplývajúcu z ust. § 71 Zákona o rodine neplnil.

10. Vyživovacia povinnosť vzniká uzavretím manželstva. Je viazaná na právnu existenciu manželstva a zaniká spolu s jeho zánikom zo zákonných dôvodov. Zo zásady rovnakej životnej úrovne manželov vyplýva, že nemusí byť splnená podmienka odkázanosti, ako je to pri vyživovacej povinnosti detí k rodičom, resp. vyživovacej povinnosti medzi ostatnými príbuznými. Prostredníctvom tohto inštitútu sa teda okrem uspokojenia osobných potrieb sleduje aj naplnenie požadovaného zákonného charakteru inštitútu manželstva z majetkového hľadiska. Zásada dobrých mravov je korektívom, ktorý môže spôsobiť, že napriek všeobecnej požiadavke rovnakej životnej úrovne v manželstve, v dôsledku ich porušovania sa táto zásada nemusí uplatniť. Je to odôvodnené tým, že inštitút manželstva okrem svojej právnej stránky je založený na určitých morálnych a etických pravidlách, ktorých dodržiavanie sa sleduje aj v rámci majetkových vzťahov súvisiacich s manželstvom. Práve z tohto dôvodu môže byť rozpor s dobrými mravmi zreteľnejší ako pri iných druhoch vyživovacej povinnosti. Pomôckou môže byť morálne vymedzenie obsahu manželstva (§ 18), podľa ktorého manželia sú povinní žiť spolu, byť si verní, vzájomne rešpektovať svoju dôstojnosť, pomáhať si, starať sa spoločne o deti a vytvárať zdravé rodinné prostredie. Automaticky však neplatí záver o tom, že pri porušení niektorej z uvedených povinností zaniká vyživovacia povinnosť. Podľa konkrétnych okolností prichádzajú do úvahy prípady fyzického, psychického násillia, nevery a opustenia manžela. Treba posúdiť, ako si manžel, ktorý požaduje výživné, resp. od ktorého sa výživné požaduje, plní svoje povinnosti, resp. prečo ich neplní. Rozsah vyživovacej povinnosti je spolu s výživným dieťaťa najväčší. Týka sa tak ako iné druhy vyživovacích povinností všetkých potrebných osobných potrieb, t.j. predovšetkým stravy, ošatenia, bývania, kultúrneho vyžitia. Východiskom je teda rovnaká životná úroveň manželov. Uvedené ustanovenie bude naplnené, pokiaľ manželia budú mať približne rovnakú možnosť zabezpečovať si svoje základné potreby s prihliadnutím na uvedené osobitosti.

11. Výživné medzi manželmi rovnako ako v iných prípadoch výživného podľa prvej až piatej hlavy tretej časti Zákona o rodine však nemožno priznať, ak by to bolo v rozpore so zásadami morálky. Z tohto hľadiska odvolací súd konštatuje, že súd pri rozhodovaní o nároku navrhovateľky vzal do úvahy vzájomné správanie sa oboch manželov, starostlivosť o spoločnú domácnosť a o výchovu dieťaťa a tiež príčiny, pre ktoré manželia neplnia vzájomnú vyživovaciu povinnosť dobrovoľne.

12. Súd prvej inštancie sa v dôvodoch napadnutého rozhodnutia vysporiadal so všetkými právne relevantnými skutočnosťami majúcimi vplyv na posúdenie návrhu navrhovateľky na určenie vyživovacej povinnosti osoby povinnej platiť výživné navrhovateľke. Odvolací súd na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia s poukazom na odvolacie dôvody manžela navrhovateľky uvádza, že v danej právnej veci súd prvej inštancie kvalifikovane zistil jeho osobné, majetkové a zárobkové pomery ako osoby povinnej platiť výživné, ako aj osobné, majetkové, zárobkové pomery navrhovateľky a odôvodnené výdavky na strane navrhovateľky v rozhodnom období ako osoby oprávnenej na výživné,

dôsledne ich preskúmal zo všetkých zákonných hľadísk, aj sa s nimi skutkovo i právne vysporiadal tak, ako je vyššie uvedené a vecne správne rozhodol, pokiaľ v súlade s ustanovením § 71 ods.1,2, § 75 ods.1 Zákona o rodine stanovil osobe povinnej plniť si vyživovaciu povinnosť k navrhovateľke v rozsahu určenom vo výroku napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie. V danej právnej veci bol návrh navrhovateľky dôvodne podaný, keď vecná legitimácia navrhovateľky vznikla z dôvodu, že osoba povinná platiť výživné ako manžel navrhovateľky si vyživovaciu povinnosť vo vzťahu k navrhovateľke v rozhodnom období neplnil v plnej miere, v dôsledku čoho vznikol rozdiel v životnej úrovni manželov, teda vznikla disproporcia v ich celkovej životnej úrovni a zároveň neboli zistené dôvody pre nepriznanie výživného v zmysle ustanovenia § 75 ods. 2 zákona o rodine (pre rozpor s dobrými mravmi).

13. Odvolací súd zhodne ako súd prvej inštancie dospel k záveru, že s poukazom na vykonané dokazovanie bolo nesporne preukázané, že určenie výživného na navrhovateľku ako na manželku v rozhodnom období vo výške uvedenej vo výroku napadnutého rozsudku odôvodňujú odôvodnené potreby navrhovateľky, ako aj zárobkové schopnosti, možnosti a majetkové pomery manžela navrhovateľky s prihliadnutím na skutočnosť, že obaja majú vyživovaciu povinnosť k mal. dieťaťu pochádzajúcemu z manželstva účastníkov konania. Z vykonaného dokazovania boli nesporne preukázané odôvodnené mesačné bežné výdavky navrhovateľky tak, ako ich správne ustálil súd prvej inštancie, ktoré mesačné výdavky si navrhovateľka v rozhodnom období hradila sama, keď v konaní nebolo preukázané, že by bývalý manžel tieto výdavky navrhovateľky v rozhodnom období hradil.

14. Odvolací súd s námietkami povinného z platenia výživného nesúhlasí, pretože súd prvej inštancie zisťoval výšku príjmov manželov (zárobkové schopnosti a možnosti), osobné, rodinné a majetkové pomery každého z manželov. Tiež sa podľa názoru odvolacieho súdu, súd prvej inštancie dostatočne vysporiadal s potencialitou príjmov navrhovateľky, ktorá v dôsledku starostlivosti o maloleté dieťa nemohla vykonávať pracovnú činnosť, pričom nebolo v konaní preukázané také konanie navrhovateľky, ktoré by preukazovalo, že sa úmyselne pokúšala dosahovať nižší príjem, ktorého nedostatok by potom mal suplovať príjem od manžela. V konaní bolo preukázané, že v rozhodnom období bývalý manžel navrhovateľky jej neposkytoval žiadne úhrady, ktoré by postačovali na to, aby mohla navrhovateľka dôstojne zabezpečovať svoje životné potreby a potreby maloletého dieťaťa. Navrhovateľka sa starala sama o domácnosť a maloleté dieťa, čo možno považovať za ekvivalent finančných prostriedkov poskytovaných manželom. Nakoľko sama nedosahovala žiadne príjmy, nemohla si vytvoriť ani žiadne úspory na preklenutie obdobia, kedy jej manžel neprispieval a toto obdobie nemohla prekonať ani tým, že by sa zamestnala skôr ako v októbri 2022, pretože zabezpečovala osobnú starostlivosť o maloletého syna v útlom veku. Z vyššie uvedených podstatných dôvodov odvolací súd zhodne ako súd prvej inštancie dospel k záveru, návrh navrhovateľky na určenie výživného na manželku v napadnutej vyhovujúcej časti bol dôvodne podaný.

15. S poukazom na všetky vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie s výnimkou výroku III. (nenapadnutý odvolaním) v zmysle ustanovenia § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

16. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

17. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 druhá veta CSP v spojení s § 3 ods. 9 posledná veta zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolať musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).